

[AM2022.03.07V]

Retten i Horsens DOM - 20. september 2021 - 3990/2020 - 3700-73251-00043-17

Anklagemyndigheden mod T , født januar 1993

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. september 2020 og revideret anklageskrift den 31. august 2021.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 119 og straffelovens § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter,

ved den 29. august 2017 ca. kl. 11.20 på institutionen Sted1 , By1 , at have sprøjtet vand på pædagog F1 i anledning af dennes tjeneste, hvorefter han tog kvælertag på F1 , hvilket han fastholdt i 2-3 minutter, hvorved F1 havde svært ved at trække vejret, ligesom han fik mærker på halsen og efterfølgende at have tildelt F1 et knytnæveslag i hovedet.

2.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 26. september 2018 ca. kl. 18.35 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod pædagog F2 , der var på stedet i anledning af sin tjeneste, idet tiltalte bagfra tog armen rundt om F2's hals og trak denne bagover, samt ved at give F2 et knytnæveslag på halsen.

3.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 24. oktober 2018 ca. kl. 20.30 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod medarbejder F3 , der var på stedet i anledning af sin tjeneste, idet tiltalte slog F3 en gang hårdt i baghovedet med flad hånd.

4.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 17. maj 2019 ca. kl. 12.40 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod pædagog F4 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han slog F4 en gang i brystet med knyttet hånd.

5.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 5. juni 2019 ca. kl. 09.40 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod daglig leder F5 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han slog F5 en gang i ansigtet med flad hånd.

6.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 5. juni 2019 ca. kl. 09.40 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod pædagogmedhjælper F6 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han med sine negle kradsede F6 i hovedet.

7.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 15. august 2019 ca. kl. 18.30 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod socialarbejder F7 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han greb hårdt om F7's næse, hvorefter han trak hånden hårdt nedad, hvorved han ramte F7's læbe.

8.

straffelovens § 119 stk. 1,

ved den 17. september 2019 ca. kl. 11.50 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod pædagog F8 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, ved at kaste ca. en ½ liter kogende kaffe ud over F8's arm og krop, hvilket medførte forbrænding på siden af kroppen.

9.

straffelovens § 244, stk. 1, vold,

ved den 9. december 2019 ca. kl. 10.40 på institutionen Sted1 i By1 , at have sparket beboer F9 i ansigtet.

10.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 28. december 2019 ca. kl. 15.00 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod tjenestegørende pædagogmedhjælper F10 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han tog halsgreb på F10 , hvorved F10 faldt ind i et bord og ned på gulvet.

11.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 14. januar 2020 kl. 17.20 på institutionen Sted1 i By1 , at have øvet vold mod tjenestegørende pædagogmedhjælper F11 , der var på stedet i anledning af dennes tjeneste, idet han med sin albue gav F11 et slag i siden.

12.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 15. januar 2020 ca. kl. 07.30 på institutionen Sted1 i By1 , ved vold eller trussel om vold at have overfaldet tjenestegørende leder på stedet, F12 , idet han forsøgte at smække en skabslåge op i hovedet på F12 , hvilket F12 dog afværgede med hånden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at domfældte efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling, jf. straffelovens § 68, jf. § 16, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der ikke fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endelig nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, nr. 2, med et indrejseforbud fastsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 4 (dagældene § 32, stk. 2).

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har påstået frifindelse overfor påstanden om udvisning.

F1 har påstået, at tiltalte skal betale 615 kr., subsidiært 410 kr. i godtgørelse for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse overfor erstatningspligten og har bestridt opgørelsen af kravet.

F8 har påstået, at tiltalte skal betale 900 kr. i erstatning for en ødelagt skjorte og 615 kr. i godtgørelse for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse overfor erstatningspligten og har bestridt opgørelsen af kravet.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELAGT]

Øvrige sagsoplysninger

Af politiattest af 3. november 2017 fremgår, at F1 den 29. august 2017 var til undersøgelse hos egen læge, hvor der blev konstateret følgende objektive fund:

"Noget chokeret, helt relevant
ingen blod udtrædninger omkring øjnene.
Der ses et område på 2 x 6 cm på venstre side af halsen med blå mærker.
Der er ømhed ved berøring i baghovedet."

Der har endvidere været fremlagt fotos af F1, optaget af politiet den 30. august 2017.

Af politiattest af 5. september 2019 fremgår, at F5 den 5. juni 2019 var til undersøgelse på Horsens Sygehus, hvor der blev konstateret følgende objektive fund:

"Ved us 5/6 findes hudafskrabning ovenfor højre øjenbryn 2x 1 cm i længde.
Overfladisk."

Der har endvidere været fremlagt fotos af F5, optaget af politiet den 5. juni 2019.

Der har været fremlagt fotos af F6, optaget af politiet den 6. juni 2019.

Af politiattest af 27. september 2019 fremgår, at F8 den 17. september 2019 var til undersøgelse hos egen læge, hvor der blev konstateret følgende objektive fund:

"Obj: På maven, nedenfor de nederste ribben på hø. side er der et rødt område på størrelse med en håndflade på 9x9 cm med rødme svarende til en 1. grads forbrænding.
Har også fået kaffe på højre arm.
Ingen rødme på højre arm."

Der har endvidere været fremlagt fotos af F8, udkrevet af politiet den 24. september 2019.

Af politiattest af 18. december 2019 fremgår, at F9 den 9. december 2019 var til undersøgelse på Sted1, hvor der blev konstateret følgende objektive fund:

"Obj. ses ingen betydelig hævelse eller rødme. Ved palpation på ve. siden af ansigtet udløses smerter.
Ved tryk på over og underkæber mistænkes ikke brud. Tænderne er faste og føles ikke løse. Kan gabe og bide sammen."

På panden ses en lille frembuling og sår fra tidl. Han har slået selv hovedet mod vindue i weekend. Neurologisk forhold vurderet påfaldende. Undersøgelsen er foretaget af sygeplejersker da jeg ikke fik lov til den. Undersøgelsen dog foregik under min nøje observation. Der mistænkes ikke brud eller noget alvorligt."

Der har endvidere været fremlagt fotos af F9 , optaget af politiet den 9. december 2019.

Af politiattest af 15. januar 2020 fremgår, at F10 den 29. december 2019 var til undersøgelse på Horsens Sygehus, hvor der blev konstateret følgende objektive fund:

"Ved undersøgelse findes ingen blå mærker på hals eller krop. Ingen blødninger i øjnene. Ingen ømhed ved tryk på krop eller arme."

Personlige oplysninger

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af Retspsykiatriks erklæring af 23. januar 2019 fremgår bl.a.:

"Konklusion

T er herefter mentalt retarderet af lettere grad, og han lider tillige af epilepsi, som han på gernings-tidspunktet vurderes i relevant medikamentel behandling for således at der ikke i forhold til det påsigtede var tale om indflydelse af epilepsisygdommen ved eksempelvis kortvarig epileptisk urotilstand eller lignende. Han var ikke påvirket af alkohol eller euforiserende stoffer på gerningstiden.

T er født af afghanske forældre, men opvokset i Iran. Han er ugift og har ingen børn. Han kom til Danmark i 2015 og har midlertidig dansk opholdstilladelse. Han har siden barndommen lidt af epilepsi og kom i skole for børn med handicap, men blev, ud fra det oplyste, udelukket fra skolen grundet adfærdsvanskeligheder. Han har i Danmark fået påvist en lille fejl på et kromosom som bl.a. kan være relateret til forskellige former for udviklingsforsinkelser, epilepsi samt autisme. Ved psykologisk vurdering i forbindelse med denne mentalobservation påvises en intelligenskvotient på 64 foreneligt med diagnosen mental retardering af lettere grad.

Han har ingen uddannelse og tilkendtes i 2018 førtidspension. Han bebor lejlighed i landsbyen Sted1 , hvor der er ansat person til alene at tage sig af ham.

T er omfattet af den personkreds som afgrænses ved straffelovens § 16, stk. 2. Man skal, såfremt han findes skyldig som påsigtet, jf. straffelovens § 68, 2. punktum, til imødegåelse af en ikke ubetydelig risiko for fremtidig ligearartet kriminalitet, anbefale dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap."

Aarhus Kommune, Samrådet vedrørende Udviklingshæmmede Lovovertrædere i Østjylland, har den 9. september 2019 udtalt:

"...

Samrådet finder, i lighed med den retspsykiatriske erklæring af 29. januar 2019, at T er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, idet han findes mentalt retarderet i lettere grad.

Såfremt han findes skyldig i de påsigtede forhold skal samrådet anbefale, at han dømmes til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykisk handicap, således at tilsynsmyndigheden kan træffe bestemmelse om overførsel til lukket, sikret afdeling.

Samrådet har herved lagt vægt på karakteren af den påsigtede kriminalitet, som findes meget alvorlig og farlig og at T siden udarbejdelsen af den retspsykiatriske erklæring, er sigtet for yderligere 4 alvorlige og farlige voldsforhold. Sammenfattende finder samrådet, at der er særdeles nærliggende risiko for recidiv til alvorlig, personfarlig kriminalitet og at der kan blive behov for overførsel til lukket sikret institution, såfremt han ikke kan rummes på en åben institution.

..."

Af supplerende retspsykiatrisk erklæring af 11. marts 2020 fremgår bl.a.:

"Observanden findes fortsat omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, idet han er mentalt retarderet i lettere grad. I perioden fra afgivelsen af retspsykiatrisk erklæring den 23.01.2019 og til afgivelsen af supplerende retspsykiatrisk erklæring har observanden uændret været bosat i Landsbyen Sted1 . Karakteren af den nye påsigtede kriminalitet er mere end 10 tilfælde af vold. Hans psykiske tilstand er som beskrevet i mentalobservation af 23.01.2019 og adfærd og reaktionsmønstre er uændrede, omend han synes mere tilbøjelig til at reagere med vold end først antaget. På baggrund af det samlede forløb er det nu vurderingen, at der er meget stor risiko for gentagen alvorlig personfarlig kriminalitet. Såfremt observanden findes skyldig i de påsigtede forhold, skal det anbefales, at observanden dømmes til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at tilsynsmyndigheden kan træffe bestemmelse om overførsel til lukket, sikret afdeling.

"

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en erklæring af 10. juli 2020 bl.a. har udtalt:

"T findes herefter omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Man skal, såfremt han findes skyldig, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en betydelig risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, anbefale dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykisk handicap, således at domfældte efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling."

Udlændingestyrelsen har i en udtalelse af 13. november 2017 anført:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 13. marts 2015, hvor han den følgende dag søgte asyl.

T blev meddelt afslag på asyl den 9. november 2016, og den 14. februar 2017 hjemviste Flygtninge-nævnet sagen til Udlændingestyrelsen.

T blev den 30. oktober 2017 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter Udlændingelovens § 7, stk. 2 indtil den 30. oktober 2018.

Den pågældende har den 10. februar 2017 søgt om humanitær opholdstilladelse. Denne sag verserer fortsat hos Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 30. oktober 2017, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 14 dage, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og 3, 2. pkt., jf. 1. pkt. eller § 245 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 4. oktober 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T har sin mor og 2 brødre i Danmark
- T's mor og brødre ønsker ikke at have noget med ham at gøre
- T er ugift og har ingen børn

Udlændingestyrelsen bemærker, at det fremgår af T's asylsag, at pågældende lider af intellektuel funktionsnedsættelse (mental retardering) af lettere grad.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen i forbindelse med styrelsens fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2004 indhentede oplysninger om, hvorvidt afghanske statsborgere risikerer at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Afghanistan eller risikerer at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som en afghansk statsborger måtte være blevet dømt for i Danmark.

Styrelsens skal henvise til rapport fra styrelsens fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2004, side 55, der vedlægges i kopi.

Udenrigsministeriet har den 15. januar 2014 supplerende oplyst, at ifølge en FN repræsentant i Kabul, så er straffeloven af 1976 fortsat gældende, og forbuddet i art. 19 og 20 mod anvendelse af dobbeltstraf finder fortsat anvendelse.

Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af nyere oplysninger om risikoen for dobbeltstraf i Afghanistan.

..."

Udlændingestyrelsen har den 20. januar 2021 supplerende udtalt:

"...

Opholdsgrundlag og længde

...

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 30. oktober 2017, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 3 år og 3 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

...

Udlændingestyrelsen kan endvidere fortsat henholde sig til udtalelse af 13. november 2017."

Af udtalelse af 17. september 2021 fra institutionen Sted2 , hvor tiltalte er beboer, fremgår bl.a.:

"T flyttede ind i maj 2020.

Han har sin egen lejlighed, hvor der er tilknyttet fælles stue og køkken. Der er tilknyttet fælles sovevagt med § 107 og eller medarbejdere døgnet rundt.

I starten var der en del konflikter, del pga. sproglige barrierer og pga. T's andeledes forståelse af verden.

Han kan være meget rigid, og vil gerne have tingene på en bestemt måde.

Vi har forsøgt at møde ham i det han gerne vil og har rammesat ham, T er meget følsom og har brug for meget anerkendelse.

Der har været episoder, hvor vi har kontaktet politiet, men T har ikke forstået konteksten i det der er sket.

Der har ikke været tale om fysisk vold, men han har været højtråbende, og fulgt efter personalet. Efterfølgende har vi haft samtaler med ham, og der sat endnu mere firkantede rammer for ham. Som det ser ud i dag er han velplaceret hos os, han har brug for guidning og rammer, og vi vurderer ikke at han på nuværende tidspunkt vil trives i et tilbud af mere lempelig karakter.

T deltager i dag i fælles fitness, går lange ture, hjælper med rengøring, maler sammen med andre osv.

Og er meget glad for at bo her. Det vil ikke være gavnligt for hans adfærd at lukke ham inde, da han er inde i en positiv udvikling."

V1 , afdelingsleder på institutionen Sted2 har supplerende oplyst, at på Sted2 , hvor tiltalte bor, har de både § 107 og § 108-tilbud. Det er ikke en lukket institution. Hun tænker, at Retslægerådets anbefaling om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykisk handicap er forenelig med tiltaltes nuværende boligforhold. Tiltalte er velplaceret. Han går til danskundervisning to gange om ugen, og de taler som udgangspunkt dansk til ham, men der er også personale, som kan tale hans sprog. Han retter sig efter deres henstillinger, selvom han måske nogle gange skal sove på det, inden han siger undskyld. Hun er tilhænger af muligheden for at kunne overføre tiltalte til en sikret afdeling, hvis det bliver nødvendigt. Institutionens tilbud er et § 108-lignende tilbud, idet et § 107-tilbud er et midlertidigt tilbud, og § 108-tilbud er et længevarende tilbud. Hvis tiltalte bliver sur og vil flytte, kan han gøre det. De er normeret til, at der hele tiden kan være en person på tiltalte. I dag kan tiltalte godt dele personale med de andre beboere, som er tæt på ham, men det kunne han ikke i begyndelsen. Tiltalte kan selv tage ned at handle, men de er alligevel oftest en-til-en for at undgå misforståelser og konflikter, særligt på grund af sprogbarrierer.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"...

Forhold 1

Fire nævninger og tre dommere udtaler:

Vi lægger til grund, at F1 den 29. august 2017 var på arbejde som pædagog på institutionen Sted1 . F1 var hermed omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Tiltalte har erkendt, at han denne dag var på vaskepladsen sammen med F1 , men han har nægtet at have udøvet vold.

Efter den samlede bevisførelse, herunder en detaljeret og troværdig forklaring fra F1, der støttes af fremlagte fotos, lægelige oplysninger og en række øvrige vidneforklaringer, herunder navnlig fra vidnerne V2 og F5, er det bevist, at tiltalte med vandslangen sprøjtede en ikke ubetydelig mængde vand på F1, der ramte F1 direkte i ansigtet og på kroppen, at tiltalte herefter voldsomt væltede F1 omkuld, så F1 faldt ned på maven med hovedet vendt mod jorden, og at tiltalte satte sig oven på F1 med vandpistolen i den ene hånd samtidig med, at han tog kvælertag på F1 med den anden hånd. Det er tillige bevist, at tiltalte umiddelbart efter denne episode slog F1 i nakken med et knytnæveslag.

F1 har forklaret, at han ved kvælertaget fik vejrtrækningsproblemer, at episoden varede mindst 45 sekunder, og at han efterfølgende var øm på venstre side af halsen. Af de lægelige oplysninger fremgår, at der ved den efterfølgende lægeundersøgelse blev konstateret et 2x6 cm blå mærke på venstre side af halsen, som kunne være fremkommet ved et halsgreb. Flere vidner har forklaret, at F1 efterfølgende var meget chokeret.

Efter tiltaltes egen forklaring lægger vi til grund, at tiltalte vidste, at F1 var ansat på Sted1.

Med disse bemærkninger er tiltalte skyldig i forhold 1, og kvælertaget er efter en samlet vurdering af omstændighederne, herunder tillige forklaringerne om tiltaltes adfærd og manglende stopknap med rette henført under straffelovens § 245, stk. 1.

To nævninger udtaler:

Vi finder det ikke bevist, at tiltalte slog F1 i nakken med et knytnæveslag, men er herudover enige med flertallet.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Forhold 2

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F2 den 26. september 2018 var på arbejde som omsorgsmedhjælper på institutionen Sted1. F2 var hermed omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

F2 har troværdigt og detaljeret forklaret, at tiltalte pludselig og uden varsel bagfra lagde en arm rundt om hans hals og trak ham bagover sådan, at stolen, han sad på, vippede op på to ben, og at tiltalte, idet F2 kom fri og rejste sig op, tildelte ham et hårdt knytnæveslag ind på halsen.

Forklaringen støttes af vidnet F5, afhøringsrapporten vedrørende vidnet V9 og sagens samlede oplysninger.

Det er på denne baggrund, og da tiltalte vidste, at F2 var ansat på Sted1, bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 3

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F3 den 24. oktober 2018 var på arbejde som beboermedhjælper på institutionen Sted1. F3 var hermed omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

F3 var tilknyttet Boenhed ... , hvor tiltalte var beboer, og retten lægger til grund, at tiltalte måtte have vidst, at F3 var en af de ansatte.

F3 har forklaret, at der var mange episoder med tiltalte, at volden generelt blev udøvet af tiltalte uden forudgående varsel, og at han i dag har vanskeligt ved at skelne episoderne fra hinanden.

Fem nævninger og to dommere udtaler:

Efter at være foreholdt indholdet af anmeldelsen fra leder F5 til politiet har F3 bekræftet, at der var en episode, hvor tiltalte ville have en limstift, og hvor det endte med, at tiltalte slog ham bagfra, så han fik hovedpine.

På denne baggrund, og sammenholdt med anmeldelsen, afhøringsrapporten vedrørende vidnet V9 , hvor tillige en voldsepisode i fællesrummet en dag, hvor der blev klippet og klistret, er beskrevet, samt i øvrigt sagens samlede oplysninger, finder vi det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

En nævning og en dommer udtaler:

F3 har som anført forklaret, at der har været mange voldelige episoder med tiltalte, heriblandt mange episoder, hvor der også blev klippet og klistret i fællesrummet. Efter at være blevet foreholdt indholdet af anmeldelsen fra F5 har F3 forklaret, at der var en episode med en limstift, hvor han fik et slag i baghovedet, og han fik hovedpine, men han har i øvrigt ikke kunnet forklare nærmere omkring episoden. Vidnet V9 har ikke – hverken før eller efter forehold af passager fra afhøringsrapporten – kunnet forklare om episoden.

På denne baggrund finder vi, at anklagemyndigheden ikke har ført til det domfældelse nødvendige bevis, og vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Forhold 4

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F4 den 17. maj 2019 var på arbejde som socialpædagog på institutionen Sted1 . F4 var derfor omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Efter forklaringerne fra vidnerne F4 og F2 sammenholdt med de foreholdte forklaringer fra afhøringsrapporterne, herunder tillige fra vidnet F8 , lægger retten til grund, at tiltalte denne dag sad i sofaen i fællesrummet ved siden af F4 , at tiltalte slog F4 i brystet med knyttet hånd, og at F4 herefter måtte flygte ned ad en gang og videre ud gennem køkkenet, mens tiltalte blev holdt tilbage af F4's kollegaer.

På denne baggrund, og med henvisning i øvrigt til sagens samlede oplysninger, herunder at tiltalte vidste, at F4 var ansat på Sted1 , finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 5 og 6

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F5 og F6 den 5. juni 2019 begge var på arbejde på institutionen Sted1, hvor de var ansat som henholdsvis leder af Boenhed ... og som vikar. Begge var derfor omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Efter forklaringen fra F5, der støttes af forklaringerne fra F6 og V3, fremlagte fotos og lægelige oplysninger, lægger retten til grund, at F5 stod i gangen med telefonen mod øret for at ringe efter politiet, da tiltalte kom løbende meget hurtigt og oppe fra og ned slog telefonen ud af hendes hånd, hvorved han ramte hende i hovedet. Retten finder, at tiltalte i hvert fald må have indset det som overvejende sandsynligt, at han med slaget ville ramme F5 i ansigtet. På denne baggrund, og da han vidste, at F5 var ansat på Sted1, er tiltalte skyldig i det under forhold 5 beskrevne.

Retten lægger videre til grund, at tiltalte herefter ved magt og meget hurtigt blev lagt ned på gulvet.

F5 så ikke, hvad der videre skete, og F6 har forklaret, at det er muligt, at han under den efterfølgende tumult blev kradset i hovedet, men at det også kan have været i forbindelse med en anden episode.

På denne baggrund finder retten, at der ikke er ført det til domfældelse nødvendige bevis for, at tiltalte er skyldig i forhold 6, og tiltalte frifindes derfor for dette forhold.

Forhold 7

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F7 den 15. august 2019 var på arbejde som ansat på institutionen Sted1. F7 var hermed omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Retten lægger endvidere til grund, at tiltalte, uanset han opfattede F7 som sin ven, vidste, at F7 var ansat på Sted1.

Flere vidner har forklaret, at tiltalte ofte drillede med at tage fat i næsen på andre, og at dette muligt var kulturelt betinget. Tiltalte har under sin forklaring bekræftet dette.

Efter forklaringen fra F7, der støttes af forklaringen fra vidnet V4 om, at tiltalte var aggressiv overfor F7, og af F7's egen forklaring til politiet få dage efter episoden, lægger retten til grund, at tiltalte denne dag blev vred på F7, da han på farsi irettesatte tiltaltes adfærd, når han uddelte medicin, og at vreden kom til udtryk blandt andet ved, at tiltalte krøllede F7's papirer, tog hårdt fat i hans næse med sin tommel og pegefingert og efter at have presset et stykke tid trak hårdt nedad, hvorved han ramte F7's underlæbe.

På denne baggrund, og uanset forklaringerne om drillerierne, finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 8

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F8 den 17. september 2019 var på arbejde som pædagog på institutionen Sted1. F8 var derfor omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Efter bevisførelsen, herunder den troværdige og detaljerede forklaring fra F8, der støttes af fremlagte fotos, lægelige oplysninger, forklaringen fra vidnet V5 og tiltaltes egen forklaring om, at han kun drikker kaffe med mælk, finder retten det bevist, at tiltalte bevidst kastede kogende kaffe på F8, som dette er anført under forhold 8.

Tiltalte er på denne baggrund, og da han vidste, at F8 var ansat på Sted1, skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 9

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Den 9. december 2019 var F9 beboer på institutionen Sted1 og ligesom tiltalte tilknyttet Boenhed ...

Efter forklaringen fra vidnet V5 lægger retten til grund, at F9 denne dag havde væltet møbler og været udadreagerende, og at tiltalte reagerede på dette.

V5 har afgivet en troværdig forklaring om, at tiltalte med front mod hende foretog et højt cirkelspark mod F9, der stod bag hende. Hun så ikke, om sparket ramte.

Af politiattesten fremgår, at der ikke blev konstateret skader i F9's ansigt udover en lille bule på panden og sår fra en tidligere episode, hvor han selv havde slået hovedet mod et vindue men at han var øm ved berøring. Politiet konstaterede senere på dagen, at F9 havde let hævelse på venstre side af hovedet omkring kæben samt hævede læber.

Tre nævninger og to dommere udtaler:

Af afhøringsrapporten vedrørende tiltalte, som han dog ikke vedstod i retten, fremgår, at tiltalte en uges tid efter episoden erkendte, at han havde sparket ud efter F9, men ikke havde ramt ham.

På denne baggrund finder vi det bevist, at tiltalte sparkede ud efter F9, hvorimod der ikke er ført det til domfældelse nødvendige bevis for, at sparket ramte F9 i hovedet. Vi finder herefter tiltalte skyldig i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1.

Tre nævninger og en dommer udtaler:

V5 har som anført forklaret omkring tiltaltes spark mod F9, og hun har i den forbindelse endvidere forklaret, at F9 reagerede på tiltaltes spark. Efter en samlet vurdering af V5's forklaring, oplysningerne i politiattesten og politiets observationer nogle timer senere af F9, finder vi, at det er bevist, at tiltalte sparkede og ramte F9 i hovedet. Vi finder derfor tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Efter stemmeafgivningen træffes der afgørelse efter det for tiltalte gunstigste resultat sådan, at tiltalte dømmes for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 21, stk. 1.

Forhold 10

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F10 den 28. december 2019 var på arbejde som pædagogmedhjælper på institutionen Sted1. F10 var derfor omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Vidnet F11 har afgivet forklaring til dette forhold. Han har forklaret, at han overværede en episode mellem kollegaen F10 og tiltalte, men at det foregik ”ud af øjenkrogen”, og at han først rettede blikket mod episoden, da F10 lå ind over et bord.

Af de lægelige oplysninger fremgår, at der ikke blev konstateret objektive fund, da F10 den 29. december 2019 blev undersøgt på Horsens Sygehus.

Fire nævninger og to dommere udtaler:

F11 har forklaret, at tiltalte pludselig styrtede hen mod F10, at tiltalte lagde F10 ned på et bord med en mellemting mellem en tackling og et kvælertag, og at F11 valgte at gribe ind med det samme og anvendte magt over for tiltalte, da det var hans opfattelse, at tiltalte trykkede F10 på halsen.

Efter en samlet vurdering af F11's forklaring, anmeldelsen af forholdet og sagens samlede oplysninger om tiltaltes pludselige udadreagerende adfærdsmønster, finder vi, at det er bevist, at tiltalte tog halsgreb på F10, hvorved han faldt ind i et bord. Vi finder det imidlertid ikke bevist, at F10 faldt ned på gulvet. Med den anførte begrænsning, og da tiltalte måtte have vidst, at F10 var ansat på Sted1, stemmer vi for at finde tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

To nævninger og en dommer udtaler:

Herefter, og uanset anmeldelsen og sagens samlede oplysninger om tiltaltes pludselige udadreagerende adfærdsmønster, finder vi, at der ikke er ført det til domfældelse nødvendige bevis for, at tiltalte har udøvet vold som anført under forhold 10. Vi stemmer derfor for, at tiltalte skal frifindes.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Forhold 11

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F11 den 14. januar 2020 var på arbejde som omsorgsmedhjælper på institutionen Sted1. F11 var derfor omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Efter bevisførelsen, herunder navnlig forklaringen fra F11 sammenholdt med den forklaring, han afgav til politiet kort efter episoden, og med forklaringen fra vidnet V7, lægger retten til grund, at tiltalte uden grund og bevidst gav F11 en albue i siden, da de tilfældigt passerede hinanden på en smal gang.

På denne baggrund, og da tiltalte må have vidst, at F11 var ansat på Sted1, finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 12

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger til grund, at F12 den 15. januar 2020 var på arbejde som leder af Boenhed ... på institutionen Sted1. F12 var derfor omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1.

Efter forklaringerne fra F12 og vidnet V8, der støttes af fremlagte fotos og sagens samlede oplysninger, lægger retten til grund, at tiltalte denne dag var sur og irriteret, at han gik foran F12 ud i

køkkenet, at han afventede, at F12 kom tættere på, og at han herefter åbnede køkkenlågen så hårdt op, at F12 for at undgå at blive ramt i hovedet måtte afværge med hånden.

På denne baggrund, og da tiltalte måtte have vidst, at F12 var ansat på Sted1, er tiltalte skyldig i tiltalen, dog således at forholdet henføres til straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 21, stk. 1.

..."

Sanktionsspørgsmålet

Tiltalte har overtrådt straffelovens § 245, stk. 1, § 119, stk. 1, til dels jf. § 21, stk. 1, og § 244, stk. 1, jf. § 21, stk. 1.

Der er afgivet 12 stemmer for, at tiltalte på gerningstidspunktet var mentalt retarderet i lettere grad, jf. straffelovens § 16, stk. 2, og at tiltalte som følge heraf ikke skal straffes.

Der er herved navnlig lagt vægt på konklusionen i de retspsykiatriske erklæringer og Retslægerådets udtalelse.

Der er afgivet 12 stemmer for, at tiltalte for at forebygge en betydelig risiko for yderligere lovovertrædelser skal anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at han efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., jf. § 16, stk. 2, da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige.

Under hensyn til arten af den under forhold 1 pådømte kriminalitet sammenholdt med antallet af forhold, der alle vedrører personfarlig kriminalitet, fastsættes ingen længstetid for den idømte foranstaltning, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Udvisning

Der er afgivet 12 stemmer for at udvise tiltalte med et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 4, nr. 4.

Der er herved lagt vægt på karakteren af den begåede kriminalitet og forholdenes antal overfor oplysningerne om længden af tiltaltes lovlige ophold i Danmark og tiltaltes manglende tilknytning til Danmark. Udvisning af tiltalte vil herefter ikke med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Erstatning

De nedlagte erstatningspåstande er efter dommernes bestemmelse, og som følge af manglende dokumentation for de påståede krav, ikke taget under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Thi kendes for ret:

T skal anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap således, at han efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 5. afdelings DOM - 7. marts 2022 - S-2160-21

(dommerne Henrik Estrup, Thomas Tordal-Mortensen og Joen Sode (kst.) med nævninger

Anklagemyndigheden mod T , født januar 1993, (advokat Ole Møller Jespersen, Horsens)

Retten i Horsens har den 20. september 2021 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (3990/2020).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domsfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale, dog således at der i forhold 6 påstås frifindelse, samt skærpelse af indrejseforbuddets længde.

Tiltalte har påstået frifindelse, herunder frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært formildelse.

Advokat Klaus Therkildsen har på vegne af F1 , F8 gentaget påstandene om godtgørelse mv.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene og har bestridt dem størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Socialpsykiatrien, Sted2, hvor tiltalte har boet siden maj 2020, har den 25. februar 2022 fremsendt en udtalelse vedrørende tiltalte, hvoraf bl.a. fremgår:

"T flyttede ind på Botilbuddet Sted2 i maj 2020. Før boede han i Landsbyen Sted1 i By1 i 3 år for beboere med varigt nedsat funktionsniveau. På Sted2 har han sin egen lejlighed, hvortil der er tilknyttet fælles stue og køkken. Sted2 er et døgntilbud og der er personale døgnet rundt. Flest i dagtimerne. Botilbuddet er for mennesker med sociale og psykiske udfordringer.

I starten oplevede vi en del konflikter, dels pga. sproglige barrierer og dels pga. T's anderledes forståelse af verden præget af sin psykiske konstitution og de oplevelser, han har været igennem i Iran.

Vi oplever, at T kan være meget rigid i sin sociale forståelse og gerne vil have tingene på en bestemt måde, sin egen måde. Hans måde skal samtidig være den måde, der skal gælde for alle. Vi har således skullet lære ham, at vi alle er forskellige og at vi skal mødes, som dem vi er. I den proces har vi løbende ansat personale, der taler hans sprog, kender hans kultur og baggrund som flygtning og det har afhjulpet mange af de barrierer, der har været. Vi møder ham dagligt i det han gerne vil og har lært at rammesætte ham, så konflikter for det meste undgås. T er meget følsom og har brug for megen anerkendelse.

Der har været episoder i starten, hvor vi har været nødt til at kontakte politiet for at få ham til at falde til ro. Der har ikke været tale om fysisk vold, men han har været højtråbende og fulgt efter personalet. Han har også forsøgt at gribe fat i personalet. Efterfølgende har vi haft samtaler med ham, og efterfølgende sat endnu mere firkantede rammer for ham. Fx sidder han altid på bagsædet når vi kører ture eller på indkøb.

Som det ser ud i dag virker han velplaceret hos os. Han har stadig udpræget brug for guidning og rammer, og vi vurderer ikke, at han på nuværende tidspunkt vil trives i et tilbud af mere lempelig karakter.

Der er fortsat og vil fortsat være konflikter med T, da han mener og tror, han er den, der bestemmer på fællesarealerne. Hvad vi skal se i tv, hvor han skal sidde, hvem der skal snakke med hvem, at der skal skrues ned for musikken inde ved naboen osv. I disse situationer holder vi med det samme et møde og forklarer ham, at vi alle skal være her og at han ikke bestemmer, men skal tilpasse sig. Det, oplever, er en tilbagevendende opgave.

Det er samtidig vores oplevelse, at han overodnet respekterer de rammer, vi sætter for ham og efterlever dem. Det er nu også muligt at inddrage ham i planlægningen af dagen og inddrage ham i daglige gøremål, små projekter fx madlavning, vedligeholdelse af bygninger, maling af fælles arealer, dyrkning af grøntsager. Han var også med til at arrangere dette års sommerhustur til Mols. Derudover handler han selv ind og laver sin egen mad. Han er også glad for at tage på indkøbsture, fx til Bilka og Bazar Vest.

T fortæller selv, at han oplever, at han har fået mere frihed på Sted2. At han ikke længere bliver set på som et "vildt dyr". Det er hans egne ord.

T går i sprogskole to gange om ugen. Han tager selv bussen fra By2 til By1 frem og tilbage. Han er meget pligtopfyldende og laver sine lektier til hver time i skolen. Han passer og sine læge- og tandlægetider. (Bilag, udtalelse fra skolen).

T har fået mere kontakt med sin familie. Fx var han til nytårsaften med familien. Han blev og overnattede. Familien har også besøgt ham flere gange på Sted2 .

Som det ser ud i dag er han velplaceret hos os. Han bor i omgivelser, hvor der ikke er larm og stress som på Sted1 . De andre beboere på Sted2 er mere forudsigelige og det er også med til at give ham ro. Vi ser også, at han har et voksende fællesskab med de andre beboere på afdelingen. Selvom T ind i mellem fortsat kan opleve frustrationer i det daglige, så er det vores klare opfattelse, at de bliver færre og færre. Med tydelig rammesætning

T fortæller selv, at han er meget glad og glad for at bo på Sted2 .”

Der er endvidere fremsendt en udtalelse fra Sprogcenter Midt, hvoraf fremgår:

”T har siden januar 2019 modtaget danskundervisning på Sprogcenter Midt. Omfanget er to ugentlige undervisningsgange af 2 lektioner.

Han har i hele perioden været særdeles mødestabil. Vi kender T som meget punktlig og han møder i ekstra god tid før undervisningens start. Han er omhyggelig med sit hjemmearbejde og møder altid velforberedt.

T er meget motiveret for at gå i skole; han er ihærdig og yder en stor indsats for at lære dansk. Han deltager aktivt i undervisningen og arbejder koncentreret med sine opgaver. Han har en positiv tilgang til arbejdet, også når opgaverne er svære og udfordrende for ham. Vi har altid oplevet T som en glad og imødekommende kursist.

I den periode, T har været kursist på Sted3 , har han udvist en god progression, og han er nu på mange områder i stand til at arbejde med materiale på et niveau, som svarer til Danskuddannelse 1, modul 4.

Vi arbejder i undervisningen med at styrke T's kommunikative kompetencer, og læringsmålene omfatter en udvidelse af T's ordforråd inden for forskellige relevante områder, som han møder i sin hverdag (fx mad, bolig, skole, arbejde, transport m.m.). Parallelt hermed arbejder vi med at styrke T's kompetencer inden for læsning og skrivning. T har gode skriftsproglige kompetencer, og han har også vist os, at han er god til regne.”

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne F1 , V2 , F2 , V9 , F3 , F4 , F8 , F5 , F6 , F7 , V5 , V6 , F11 , V7 , F12 og V8 har vedstået deres forklaringer for byretten og har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring F10 .

Tiltalte har om forhold 1 supplerende forklaret, at han fortsat mener, at F1 forsøgte at kvæle ham som forklaret i byretten. Det forholder sig ikke som forklaret af F1. Han har ikke haft fat om halsen på F1. Han kan ikke huske, om han havde fat i vandslangen under hele forløbet, eller om han havde fat i andre ting.

Om forhold 2 har tiltalte forklaret, at han fortsat husker det således, at det var en anden beboer, F9, der puttede en pose over hovedet på F2. Han kan ikke huske, om der var andre til stede.

Vedrørende forhold 3 har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske en ansat ved navn F3. Han kan heller ikke huske noget om en limstift.

Foreholdt F4s forklaring for byretten om forhold 4, hvorefter tiltalte skulle have siddet i fællesrummet sammen med F4 og stukket en finger i øret på ham, og at F4 bad tiltalte om at lade være, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske det. Han har ikke slået F4. Han kan huske, at F4 stjal noget fra hans køleskab. Manden på fotoet i ekstrakten, side 153, er F4.

Han kan vedrørende forhold 5 og 6 ikke huske en konflikt mellem F5 og en anden beboer ved navn X1. Han kan heller ikke huske, om der var en konflikt mellem ham og F5. Han kan ikke huske en ansat ved navn F6. Forevist fotoet af F6 i ekstrakten, side 199, har tiltalte forklaret, at han ikke kender manden på fotoet.

F7 var ansat på Sted1 for at hjælpe og tolke. Han kan ikke huske, at han skulle have været sur på F7. Han har ikke haft fat i F7's næse som anført i forhold 7.

Han kan ikke huske en episode, hvor F8 fik noget varmt væske ud over sig, som anført i forhold 8. Foreholdt, at han i byretten har forklaret herom, har tiltalte forklaret, at en anden beboer, F9, havde gjort det. F9 er mentalt syg. Han har ikke selv været sur på F8. Han var ved at lave lektier den dag. Han kan ikke genkende F8's forklaring.

Tiltalte har om forhold 9 supplerende forklaret, at han ikke kan huske, om han har været uvenner med F9. Han har ikke sparket ud efter F9. F9 havde, som forklaret i byretten, en snor om halsen på ham. Han sparkede ikke ud efter F9 i den anledning. F9 havde været sur, og når F9 var sur, faldt han om og fik kramper. Han var venner med F9, der ikke talte så meget, men i stedet råbte. De kunne godt kommunikere alligevel.

Han kan ikke huske F10 fra forhold 10. Det er en anden F10, som han har forklaret om i byretten havde svært ved at holde sine bukser oppe. Han kan ikke huske, om denne F10 var ansat eller beboer. Han kan ikke huske, om der var en, der faldt ind i et bord.

Han kan ikke huske noget om forhold 11.

Om forhold 12 har tiltalte supplerende forklaret, at han ikke kan huske en ansat ved navn "F12" . Han kan huske, at hele køkkengulvet var dækket af kopper, der var gået i stykker. Han ved ikke, hvem der havde gjort det. Han har sin egen kop. Han lånte ikke noget i køkkenet, men hjalp med at rydde op. Han har ikke set eller hørt noget om, at en skabslåge er blevet åbnet hårdt mod F12 . Han kan huske, at der kom en ny leder efter F5 , og at han hed "F12" . Han kan ikke huske, at han skulle have haft episoder med ham.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han bor i en lejlighed på Sted2 . Han er glad for at bo der, og han har ikke konflikter med nogen. Han har kontakt med sin mor, der besøger ham og ringer til ham. Hans søster kommer ikke på besøg, da hun skal passe hans yngste bror. Han har fem søskende; en søster og fire brødre. Hans mor har for nyligt giftet sig med en ny mand. Tiltaltes far er død. Han har kontakt med hele sin familie i Danmark. Han har ikke familie andre steder. Han har ingen kontakt til Afghanistan. Han er født i Iran.

F1 har om forhold 1 supplerende forklaret, at tiltalte ikke tidligere havde været udfarende over for ham, men han havde fra andre kollegaer hørt, at tiltalte kunne være udfarende. Tiltalte sprøjtede vand på ham med vandslangen. Han blev ramt i ansigtet og på hele kroppen. Det var en hård stråle.

Han havde siden til tiltalte, da han blev lagt ned af tiltalte. Da han lå på jorden på maven, holdt tiltalte om vidnets hals med sin arm. Det er svært at sige, hvor lang tid det varede, men han havde svært ved at trække vejret på grund af grebet om halsen, og fordi tiltalte lå ovenpå ham. Han gik i panik, men var ikke ved at miste bevidstheden. Han prøvede at tale til tiltalte for at få ham til at stoppe. Tiltalte havde ikke vandslangen i hånden, da han tog halsgreb på ham. Tiltalte havde kastet den fra sig inden, han overfaldt vidnet. Han ved ikke, om tiltalte sad eller lå på ham. Vidnet blev presset mod jorden af tiltaltes vægt.

Han mener ikke, at han kom tilbage på arbejde allerede fredagen efter overfaldet, som det fremgår af hans forklaring gengivet i byrettens dom, men først den følgende fredag.

Tiltalte boede i hus ... , som var for særlige beboere med forskellige udfordringer. Forespurgt om det er beboere, som kræver særlig opmærksomhed, har han forklaret, at han ikke har forstand på, hvordan beboerne blev placeret.

F2 har om forhold 2 supplerende forklaret, at han indtil denne episode havde haft et fint forhold til tiltalte. På dagen havde de også haft det fint. Det var karakteristisk for tiltalte, at han pludselig kunne blive udadreagerende.

Tiltalte tog fat om vidnets hals med sin arm, og stolen vippede bagover. Han kan ikke huske, om han kunne trække vejret. Han kan bare huske, at han ville væk.

Om forhold 4 har han forklaret, at han har fundet et notat om hændelsen på sin telefon. Efter dette notat havde tiltalte haft et kæmpe vredesudbrud og havde jagtet F4 ned ad gangen. Han så, at der blev slået ud efter F4, men han så ikke, om slaget ramte eller blev afværget.

Beboerne i Bohus ... var særligt udfordrede beboere. Nogle var domsanbragte, og de var de mest udadrettede.

V9 har om forhold 2 supplerende forklaret, at han i dag ikke detaljeret kan huske, hvordan halsgrebet fandt sted. Han kan kun huske, at tiltalte kom bagfra.

Han kan ikke huske knytnæveslaget, men han tænker, at det, han har forklaret til politiet, er rigtigt. Han kan i dag ikke huske noget konkret om forhold 3.

Da han startede som tilkaldevikar på Sted1, fik han at vide, at han skulle passe på tiltalte, der kunne være lidt voldelig. Han har ikke selv haft problemer med tiltalte, og han kunne ofte se, hvornår tiltalte blev farlig.

F3 har om forhold 3 supplerende forklaret, at et bagflip er et slag, hvor armen trækkes bagfra, og hånden således rammer med stor kraft. Det var et hårdt slag, og han kunne mærke det i nogle dage.

F4 har om forhold 4 supplerende forklaret, at episoden fandt sted, som han har forklaret til politiet, herunder at han fik et knytnæveslag i brystet.

Han kan huske episoden, hvor han og tiltalte sad ved siden af hinanden i sofaen. Tiltalte sad til venstre for vidnet. Tiltalte sad og prikkede til vidnet, herunder i øret. Han tror, at tiltalte følte, at han havde ret til det. Tiltalte var ofte drillende, og når der blev sagt fra over for det, blev tiltalte sur.

F8 har om forhold 4 supplerende forklaret, at han ikke kan huske yderligere om episoden end forklaret i byretten. Der var dagligt episoder, og det er vanskeligt at holde dem adskilt.

Om forhold 8 har han supplerende forklaret, at tiltalte hentede kaffen ude i fælleskøkkenet. Da tiltalte kom hen til ham, tænkte han, at tiltalte kunne finde på at kaste med kaffen. Han rejste sig derfor for at gå væk, og så kastede tiltalte kaffen på ham.

Han kan ikke huske, hvem der ellers var til stede i fælleslokalet, men der var andre, herunder en kollega, X2. Der var også andre beboere.

Skjorten var så ødelagt, at han bare smed den ud. Han forsøgte ikke at vaske den. Skjorten koster 899 kr.

F5 har supplerende forklaret, at der måske ikke blev ringet til hende om forhold 2 om aftenen, da det var hendes fødselsdag. Det var V3, der kom for at hjælpe i forhold 6.

Hun så tiltalte lige efter episoden i forhold 1, men hun tog sig mest af F1, som hun mener havde nogle mærker. Hun vil dog generelt henvise til politirapporten om episoden.

Om forhold 5 har hun forklaret, at hun vendte lidt væk fra tiltalte, da hun ringede til politiet. Hun havde ikke sagt til tiltalte, at hun ville ringe til politiet. Hun husker episoden som forklaret i byretten. Det var et hårdt slag, hun fik.

Det var F6 og V3, der kom løbende hen for at hjælpe hende, og som anvendte magt over for tiltalte. Hun kan ikke huske, om hun så magtanvendelsen. Hun er stadig i tvivl om, hvem af de to der fik en skade. Hun har en anelse om, at skaden vedrørte et knæ, men hun kan ikke huske det.

Tiltalte var på Sted1, da hun blev leder af Bohus Tiltalte havde tidligere været på et flygtningecenter, hvor der havde været episoder med vold, hvorfor han var blevet flyttet til Sted1. Hun tror, at tiltalte kom på Bohus ..., fordi han var udadreagerende, og fordi det der var muligt at give ham egen lejlighed.

Hun kan ikke huske, hvornår hun tog initiativ til at få tiltalte udredt, og hun kan ikke huske konklusionen i udredningen. Hun var stoppet, da tiltalte blev flyttet til Sted2. Hun synes ikke, at tiltalte var velanbragt på Sted1. Hun tænker ikke, at tiltalte er mindre farlig på det nye sted. Hun kender ikke til de nærmere forhold der, men der er formentlig nogle beboere, som tiltalte bedre kan relatere sig til.

De gjorde alt, hvad der stod i deres magt for at hjælpe tiltalte, og hun kan ikke vurdere, om de kunne have undgået episoderne uden at spærre ham inde og ikke tillade ham bl.a. at hjælpe til.

F7 har supplerende forklaret, at han var sammen med tiltalte i fællesstuen, da tiltalte tog fat i hans næse. De sad og snakkede i et hjørne af stuen. Han kunne se, at tiltalte var sur, da han greb ham i næsen. Det var ikke for sjov. Det var for at styre vidnet og vise, at tiltalte bestemmer. Man kan godt sige, at det var en form for tilrettevisning af vidnet, eller en løftet pegefinger.

V5 har om forhold 8 supplerende forklaret, at koppen var fyldt med sort kaffe. Tiltalte og F8 stod måske en meter fra hende. Tiltalte var sur, da han kom ind i stuen og begyndte at råbe på farsi med det samme. Mens han stod og råbte, hældte han kaffen ud over F8. Kaffen ramte ikke F8's hoved.

V6 har om forhold 9 supplerende forklaret, at F9 tog sig til den venstre kind og lavede nogle lyde. Det var også derfor, at sygeplejersken blev tilkaldt. Han fik noget is på kinden. Tiltalte stod lige bag hende. Det gik hurtigt. F9 har ikke prøvet at kvæle tiltalte med en snor. F9 har et sprog, men det er eksplicit. Han

vil kunne udtrykke chok i forbindelse med sparket, men ville ikke være i stand til at bede om at få is på kinden. Der var ikke andre forhold, der vil kunne begrunde, at F9 sagde "av" og fik is på kinden.

F10 har om forhold 10 forklaret, at han var ansat på Sted1 i 2019. Han var ansat som omsorgsmedhjælper eller pædagogmedhjælper i Bohus Han havde et godt kendskab til tiltalte og havde været der i knap halvandet år, mens tiltalte havde boet der. Han kan huske episoden den 28. december 2019 meget tydeligt. Han havde en borger, F9, en til en. F9 var meget udadreagerende i den periode. Tiltalte kunne ikke være i fællesstuen, medmindre det var på hans præmisser, og han havde det svært, når F9 blev udadreagerende. Vidnet var i fællesstuen med F9. Tiltalte kom ind i stuen og satte sig i hjørnet med udsyn til det hele. F9 blev udadreagerende, og det fik tiltalte til at fare op. Han kunne se på tiltalte, at han ville have fat i F9. Han skubbede F9 ind bag sig og stillede sig med front mod tiltalte, der kom over mod dem. Tiltalte råbte noget på farsi og tog pludselig fat om halsen på ham og væltede ham ned i et bord. Derefter kom en kollega, F11, over for at hjælpe og fik tiltalte væk. Tiltalte fastholdt grebet om halsen i 3-5 sekunder. Han var bange for tiltalte. Da han faldt ned i bordet, gled det bagud, og han endte med at komme ned at ligge på gulvet med tiltalte siddende på sig, indtil F11 fik ham væk. Han fik ikke nogen skader. Han var på hospitalet, og han anmeldte forholdet til politiet samme dag. F11 så hele episoden. Da F11 havde fået tiltalte væk, rejste vidnet sig op og tog sig af F9, der var blevet meget bange. Halsgrebet var med begge hænder, og tommelfingrene blev klemmt ind mod halsen.

V7 har supplerende forklaret, at hun har været til stede under en episode, hvor F11 fik et slag i siden med en albue. Det var i mellemgangen. Hun gik bag tiltalte, og F11 kom gående mod dem. Hun mener, at tiltalte kom gående alene. Det var et meget kraftigt slag. Det er en almindelig gang, hvor man kan passere hinanden.

Det er rigtigt, at der havde været to episoder, men hun kan huske, at episoden med slaget med albuen fandt sted i mellemgangen.

F11 har om forhold 10 supplerende forklaret, at han blev opmærksom på tiltalte og F10, da han hørte noget tumult. Han kan stadig ikke huske, om tiltalte havde begge hænder om F10s hals. Han mener, at F10 lå hen over et bord.

Han kan ikke huske mere om forhold 11, end han allerede har forklaret i byretten. Episoden fandt sted et par uger efter, han havde lavet magtanvendelse i forbindelse med, at F10 var blevet overfaldet af tiltalte, og han vil tro, at det er baggrunden for slaget. Efter slaget, der var hårdt, gik han videre ind i fællesstuen med en beboer.

F12 har supplerende forklaret, at tiltalte udviklingsmæssigt er væsentlig over niveauet for Sted1's øvrige beboere, som ligger på mellem 0 og 5 år.

Han tror, at tiltalte allermest ville forskrække ham ved at åbne lågen så voldsomt mod ham. Tiltalte har vidst, at han gik lige bag ham. Han tror ikke, at han ville have fået den i hovedet, hvis ikke han havde værget for sig.

Der blev lavet en psykologisk udredning af tiltalte, som han var uenig i. De lavede selv en socialpædagogisk udredning, hvor de fandt, at han var fejlanbragt. De anbefalede også, at han blev udredt yderligere. Det var på hans initiativ, at tiltalte blev flyttet til Sted2 .

Han kan ikke svare på, om episoderne ville være undgået, hvis tiltalte var blevet flyttet tidligere. Man ville måske ved at se på tiltaltes psykiatriske forhold bedre kunne have mødt hans udfordringer. Det var en fejl, at han endte på Sted1 .

Foreholdt den politianmeldelse, som han indgav den 15. januar 2020, hvoraf fremgår, at "Sigtet forsøgte bevidst at smække en ovenhængt skabslåge op i hovedet på forurettet, der nåede at afværge slaget fra lågen med venstre hånd" har vidnet forklaret, at det må være det, han har oplyst til politiet, men at han nok ikke har brugt den formulering. Han har sikkert fået læst det op og sagt ok til det. Når han i dag forklarer, at han ikke tror, at tiltalte havde til hensigt at ramme ham med lågen, er det udtryk for efterrationalisering. Han blev meget forskrækket, da lågen ramte hans hånd og var også forskrækket, da han anmeldte forholdet.

V8 har om forhold 12 supplerende forklaret, at han havde øjnene rettet mod F12 og tiltalte og havde frit udsyn. Tiltalte var lidt irriteret over noget. F12 talte med vidnet og en anden kollega. Tiltalte gik hen for at tage en kop fra skabet og åbnede lågen hårdt mod F12 . Tiltalte åbnede lågen meget hårdere end normalt. Det var helt sikkert for at ramme F12 .

F6 har om forhold 5 supplerende forklaret, at han stod lige bag F5 i forbindelse med episoden. De var på vej ned til tiltalte, der vendte sig om, da han hørte politiet blive omtalt. Han ved ikke, hvordan der blev slået. Vidnet og V3 reagerede med det samme og anvendte magt over for tiltalte.

Om forhold 6 har han forklaret, at ikke kan huske, hvad der var sket om formiddagen, men han vil tro, at der var sket noget, siden de var på vej ned med tiltalte, og fordi F5 ringede til politiet. Han nåede ikke at reagere, før V3 havde reageret og fået lagt tiltalte ned. Vidnet talte med tiltalte, der sagde, at han opgav. Det sagde han videre til V3 , der herefter slap tiltalte. Han rørte ikke selv V3 i forbindelse med denne episode. Han ved ikke, hvordan han har fået riften bag øret.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet i enighed afsagt

”Kendelse:

Forhold 1

Det er også for landsretten bevist, at tiltalte med en vandslange sprøjtede vand på F1, der blev ramt i ansigtet og på hele kroppen med en hård vandstråle. Det er endvidere bevist, at tiltalte herefter væltede F1, som kom ned at ligge på maven med hovedet vendt mod jorden og med tiltalte siddende eller liggende ovenpå sig, mens han med sin arm tog halsgreb på F1. Efter F1's forklaring lægges det til grund, at halsgrebet varede mindst 45 sekunder, og at han som følge heraf, og fordi han på grund af tiltaltes vægt blev presset mod jorden, havde svært ved at trække vejret. Efter hans forklaring gik han i panik, men han var ikke ved at miste bevidstheden og talte til tiltalte for at få ham til at stoppe, hvilket lykkedes. Det er endvidere bevist, at tiltalte efter halsgrebet slog F1 i nakken med et knytnæveslag.

Af politiattesten fremgår, at der ikke var blodudtrædninger omkring øjnene, men at der sås et 2x6 cm blå mærke på venstre hals. På foto nr. 1 af F1 ses der på venstre side under øret nogle hudafskrabninger eller mærker, og på foto nr. 2 ses der på højre side ved halsen små mærker. På den baggrund og efter F1's forklaring om, at han ikke var ved at miste bevidstheden, men kunne tale til tiltalte og få ham til at slippe halsgrebet, finder landsretten uanset varigheden af halsgrebet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 245, stk. 1, idet det heller ikke ud fra oplysningerne om mærkerne, herunder navnlig fotoene, kan lægges til grund, at det har været særligt rådt, brutalt eller farligt. Landsretten frifinder derfor tiltalte for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, men tiltræder i øvrigt, at han er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, idet der dog var tale om et halsgreb i mindst 45 sekunder og ikke et kvælertag i 2-3 minutter, og idet knytnæveslaget ramte i nakken og ikke i hovedet.

Forhold 2, 4, 5, 7, 8, og 11

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig i disse forhold.

Forhold 3 og 10

Af de grunde, som byrettens flertal har anført, tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig i disse forhold, idet det dog i forhold 10 efter F10's forklaring for landsretten tillige er bevist, at han også faldt ned på gulvet.

Forhold 9

Af de grunde, som byrettens mindretal har anført, og på baggrund af V6's forklaring for landsretten, herunder om at F9 efterfølgende blev behandlet med is på kinden, tiltrædes det, at det er bevist, at tiltalte sparkede og ramte F9 i ansigtet. Landsretten finder derfor tiltalte skyldig i dette forhold i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 12

V8 har også for landsretten forklaret, at han er sikker på, at tiltalte åbnede lågen hårdt for at ramme F12. F12 har for landsretten, efter at være blevet foreholdt anmeldelsesrapporten, forklaret, at det nok er udtryk for efterrationalisering, når han for byretten og indledningsvist for landsretten forklarede, at han tror, at tiltalte alene ville forskrække ham. F12 afværgede med hånden, som herved blev ramt. På den baggrund og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 6

Efter anklagemyndighedens påstand frifindes tiltalte i dette forhold.”

Sanktionsspørgsmålet

Der er afgivet 18 stemmer for, at tiltalte på gerningstidspunktet var mentalt retarderet i lettere grad, jf. straffelovens § 16, stk. 2, og at tiltalte ikke skal straffes. Der er herved lagt vægt på de samme forhold som byretten.

Efter karakteren af de begåede forhold sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes person herunder de lægelige erklæringer, og da mindre indgribende foranstaltninger på den baggrund ikke findes tilstrækkelige, er der afgivet 18 stemmer for at stadfæste, at tiltalte skal anbringes i en institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at han efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling, jf. straffelovens § 68, 2. pkt.

Der er afgivet 11 stemmer for at stadfæste, at der ikke fastsættes en længstetid, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2. Der er herved lagt vægt på karakteren og antallet af de begåede forhold, der vedrører personfarlig kriminalitet over for ansatte på den institution, som tiltalte boede på, bortset fra et forhold, der vedrører personfarlig kriminalitet over for en beboer på institutionen.

Der er afgivet 7 stemmer for at fastsætte en længstetid på 5 år, jf. straffelovens § 68 a, stk. 1, idet disse voterende finder, at forholdene ikke har en sådan alvorlig karakter, at der ikke skal fastsættes en længstetid.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Udvisning

Der er afgivet 18 stemmer for at stadfæste byrettens afgørelse om udvisning, herunder fastsættelsen af indrejseforbuddets længde.

Tiltalte er således fundet skyldig i 10 overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 1, herunder ved i forhold 1 at have taget halsgreb på en ansat og i forhold 8 at have kastet varm kaffe på en ansat med 1.-grads forbrænding til følge, og en overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1. Tiltalte, der indrejste i Danmark den 13. marts 2015, fik den 30. oktober 2017 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og har dermed alene haft lovligt ophold i Danmark i under 5 år. Der er herefter hjemmel til at udvise ham efter udlændingelovens § 24, nr. 2. Efter § 26, stk. 2, skal tiltalte herefter udvises, medmindre dette med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte, der bor på institution, har ikke ægtefælle, kæreste eller børn. Hans mor og flere søskende bor i Danmark, og hans mor besøger ham nu på institutionen. Tiltalte er efter det oplyste født i Iran, hvor han også er opvokset, men er afghansk statsborger. Han kom til Danmark som 22-årig og har kun opnået en meget begrænset tilknytning til det danske samfund.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne om tiltaltes personlige forhold og hans tilknytning til henholdsvis Danmark og Afghanistan, stillet over for grovheden og arten af den kriminalitet, som han er fundet skyldig i, findes en udvisning ikke med sikkerhed at ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Det bemærkes i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvorvidt tiltalte ved udsendelse til Afghanistan risikerer at blive udsat for behandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 3, skal afgøres, når der efter udlændingelovens regler skal tages stilling til, om tiltalte skal udsendes af Danmark, jf. herved Højesterets dom af 8. juni 2016 gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 3235.

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages påstandene om erstatning og godtgørelse ikke under påkendelse, da der mangler dokumentation herfor.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.